

Saavuini pieneen huoneeseen, jonka keskellä oli pyöreä pöytä, ja siinä istui 4 muuta ihmistä. Minut ohjattiin istumaan pöydän päähän. -Herra presidentti, mikä on suunnitelmanne. -Siis olenko minä tämän maan presidentti. -Kyllä olet. -Mutta miten? -Meidän laissa on määrätty, että jos presidentti kuolee, sotilaat etsivät jonkun elossa olevan siviilin, joka on presidentin turmapaikan lähellä. Sinä olit ainut, ja siksi sinut otettiin, tosin luulimme sinua ensin pommittajaksi. -Tarkoitatko että minä olen nyt Somalian presidentti? -Kyllä, Mikä on suunnitelmanne? -Tarvitsen nyt lepoa, missä minä nukun? -Kuten haluatte. Ainiin anteeksi, olimmepa töykeitä, unohimme esittäytyä. Minun nimeni on Ali Bob, viereisen miehen nimi on Mugari ja kahden muun Nieger ja Paul King. Ali Bob kutsui yhtä vartijaa, ja käski hänen viemään minut helikopterikentälle. Vartija saattoi minut rakennuksen läpi, jossa minua odotti iso helikopteri, joka oli valmis lähtöön. nousin Helikoteriin, ja se nousi välittömästi ilmaan. talot pienenivät silmissä, ja helikopteri kiihdytti vauhdilla eteenpäin. Helikopteri laskeutui suurelle kentälle. Minut talutettiin ulos helikopterista isoon mustaan autoon. Kuski painoi kaasun pohjaan, ja auto singahti liikkeelle. Kuski ajoi kuin raivohullu, välillä ajaen tien väärällä puolella. Viimeinkin höykytys loppui, ja auto kaarsi suuren, modernin näköisen huvilan eteen. Astuin ovesta sisään, ja huomasin, miten moderni huvila oli. Vähän liiankin moderni, maassa, jossa suurin osa väestöstä näkee nälkää. Kiersin pitkin taloa. Talossa oli 20 huonetta, kaksi kylpyhuonetta, valtava olohuone, jonka kokoseinäikkunoista näkyi huikea näköala, keittiö, ja useita näköalatasanteita. Menin makuuhuoneeseen, josta löysin vaatekaapin täynnä erillaisia vaatteita. Vaihdoin tyylikkään pukuni kevyempään valkoiseen kauluspaitaan, ja mustiin suoriin housuihin. Tästä asusta tuli minulle myöhemmin pakkomielle. Siirryin katsastamaan talon pihaa. Siellä oli iso uima-allas, ja 3 eri kerroksissa olevaa parveketta. Etupihalla oli nurmikoitu kenttä, ja kauempana näkyi erillinen rakennus, jonka vieressä oli tenniskenttä. Talon vieressä oli iso autotalli. Menin sen luokse, ja aukaisin sähköisen oven. Näky, mikä autotallissa oli, sai minun silmäni laajenemaan. Siellä oli kolme erittäin kalliin näköistä autoa, ja yksi iso musta maasturi. Ne autot olivat sen verran kalliita, että päätin että en ajaisi niillä. Poistuin autotallista, ja kävelin pihanurmen poikki takaisin taloon. Mielessäni kuohui, sillä olin vasta toissapäivänä somaliaan, ja nyt yhtäkkiä olen sen presidentti. Tämä tapahtumaketju meni kyllä hyvin epäilyttävästi. Olin aivan varma, että joku mätti hyvin pahasti tässä asiassa. Yö oli tullut. Minä makasin sängyllä pimeässä, mutta en halunnut nukkua, olin aivan sekaisin. Kaikki oli hämää. Mitäköhän Kimmolle oli käynyt, missäköhän hän on nyt. Sitten mieleeni tuli yhtäkkiä ajatus. Miksi minä edes tulin Somaliaan, Nyt se yhtäkkiä tulikin mieleen, minä en muista, miksi olin edes valinnut tämän maan. Se oli yhtäkkiä minun päässä. Kaiken tuon ajattelun keskeytti puheimen voimakas pirinä. kaiuttimesta kuului ääni. -Herra presidentti, kuinka voitte? Minun piti miettiä vähän aikaa vastausta. -Oikein hyvin. -Viihdyttekö talossanne? -Se on kyllä aika suuri, täytyy myöntää. Mutta pidän siitä. -Hyvä että pidätte siitä. Tulemme hakemaan teidät huomennaamulla kokoukseen. Hyvää yötä. -Hyvää yötä. Puhelimen kaijutin sammui. Olin vähän hämilläni, mutta en antanut sen häiritä minua. Koska huomenna oli kokous aamulla, minun piti ruveta nukkumaan heti. Vaivuinkin pian sekavaan uneen. Heräsin ovikellon vaativaan kilinään. Huomasin, että olin nukkunut vaatteet päällä, joten vaihdoin nopeasti samanlaiset vaatteet, eli valkoisen kauluspaidan, ja mustat suorat housut. Kiiruhdin ulko-ovelle, missä minua odotti kaksi sotilasta. He viitiloivat minua nousemaan autoon. Voi helvetti, minä ajattelin, ei kai vaan taas. Kun olin noussut autoon, ovet suljettiin, ja kuski starttasi auton. Ihmeekseni, tämä kuski ajoi maltillisesti ja hiljaa. Mikäköhän sitä eilistä kuskia vaivasi. Matka taittui rattoisasti läpi kauniiden vuorimaisemien, vaikka olikin tukahduttavan kuuma. Auto kaarsi lentokentän pihaan, ja nousin ulos autosta. Seuraava näky, jonka minä näin, oli vieläkin komeampi kuin autotallissa olevat

autot. Minun edessä oli Boeing 747, ja se vaikutti yksityiseltä lentokoneelta. Näky oli huikea. Hämmästykseni keskeytti kuitenkin sotilas, joka pyysi minua nousemaan koneeseen. Kävelin kohti Konetta, ja huomasin, kuinka uusi se oli. sen maalipinta oli liaton ja kiiltävä. missään ei näkynyt pienintäkään tahraa. Nousin pitkin koneen portaita, ja astuin lentokoneen sisälle. Lentokoneen värit olivat siniset ja valkoiset. kuten somalian lipunkin. Lentokoneen sisus oli sekä tyylikäs, että myös virallinen. Lentokoneessa oli kokoushuone, matkustamo, minun yksityinen huoneeni, ja keittiö ja ruokailusali. Työtiloja oli myös koneessa runsaasti. Lentokone kääntyi kiitoradalle, ja kiihdytti nousuun, ja alkoi kohota lentokorkeuteen. Hetken päästä kone oikeni, ja aloitti matkansa. Minun huoneessani oli runsaasti sohvia, sänky, suihku ja vessa, ja työpöytä. Myös televisio löytyi. Poistuin omasta huoneestani, ja kävelin tpoiseen kerrokseen kokoushuoneeseen. Siellä minua sama mies, Ali Bob jonka olin tavannut aiemmin kokoushuoneessa. Minä istuuduin Bobia vastapäätä, jonka kasvoilla suorastaan loisti itsevarmuus ja rauhallisuus. -Herra Presidentti, Oletteko nyt valmis aloittamaan hallituskautenne? -Siis minä en vieläkään ymmärrä, Miksi minä olen tämän maan presidentti? -Se on yksinkertaista, Sinä perit vallan toiselta presidentiltä. -Mutta miksi, olenko minä jotenkin erillainen? -Et, sinä vain satuit olemaan lähellä presidenttiä, kun hän kuoli. -Minä tarvitsen aikaa sopeutua tähän, tarvitsen aikaa keskittyä siihen mitä minulle on tapahtunut. -Saatte niin paljon aikaa kuin haluatte. -Minne tämä lentokone on muuten menossa? -Mogadichuun, Herra presidentti. -Mitä me siellä teemme? -Näytämme sinulle sinun hallintarakennuksen. -Miksi, eikö kuva riitä? -Teidän pitää tutustua siihen. -Vain niin, mitä kakkea muuta minun pitää tehdä? -Te päätätte sen, herra presidentti. -Mutta onhan täällä joku muukin hallinto? -Ylin valta on teillä. -Mutta sehän on diktatuuria. -No länsimaalaiset ajattelevat sillä tavalla, mutta meille sinä olet presidentti. -Minä tarvitsen miettimisaikaa. --Haluatteko samalla kiertää maata? -No vaikka. Olin niin sekaisin, että en enää halunnut jutella, joten menin omaan huoneeseeni, ja aukaisin television. Sieltä tuli jotain arabiankielistä ohjelmaa, josta en ymmärtänyt mitään, joten suljin television, ja vaivuin syviin mietteisiini. Tunsin, kuinka lentokone aloitti laskeutumisen. Lentokoneen seinällä oleva valo ilmaisi turvavyön kiinnitysmääräyksen. Kun minä astuin ulos lentokoneesta, minua oli vastassa korkearvoisen näköisiä virkamiehiä. -Herra presidentti, Tervetuloa Mogadichuun. -Kiitos. -Tulkaa, lähdetään autolle. Nämä miehet, joita oli kolme, kuljettivat minut suuren autokolonnan luo, ja kun minä olin kyydissä, autot lähtivät heti liikkeelle. -Minne me ajetaan? -Teidän hallintorakennukseen, Herra presidentti. En viitsinyt sanoa mitään, joten keskityin katsomaan ulos ikkunasta. Autokolonna ajoi keskellä slummialuetta, joka ei tuntunut loppuvan koskaan. Näin, kuinka pienet lapset istuivat maassa kurjan oloisina. Heidän elämänsä näytti hyvin köyhältä ja kurjalta. Autosaattue ajoi suuren sinisen rakennuksen eteen, ja minun autoni kohdalle vieritettiin punainen matto auton ovelta rakennuksen ovelle. Epäröin hieman, mutta nousin silloin autosta, ja kävelin pitkin mattoa sisälle rakennukseen. Mietin kuumeisesti, Mitä talon sisällä olisi. Kun aukaisin ovet, Minulle paljastui huikea näkymä. Saavuin sisälle valtavaan saliin, joka oli äärimmäisen modernisti koristeltu. Kaikkia nykytaideteoksia oli esillä, sinistä ja valkoista maalia ei oltu säästetty. Lähdin kulkemaan pitkin rakennusta, ja törmäsin mitä erillaisimpiin huoneisiin, jopa valtavaan sisäuihmaaltaaseen, ja saunakin löytyi. Virkahuoneeni oli erittäin suuri, ja sitä koristivat useammat liput. Talossa oli myös valtava kirjasto, mistä löytyi jopa suomalaisia kirjoja. Bongasin sellaisia kirjoja kuin seitsemän veljestä ja kalevalan, ja muita suomalaisia harvinaisuuksia. Istahdin minun työpöytäni ääreen, ja mietin kuumeisesti, miten tämä kaikki oli mahdollista, tämä maa kyllä oli melko hullu. Samassa ovesta astui Ali Bob. -Herra presidentti, oletteko valmis matkustamaan somalian ympäri? -No eipä ole muutakaan tekemistä. Minä en osannut silloin arvatakkaan, mitä

minä kokisin matkallani.